

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izsimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jedan mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnishvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

Bolgarija in Turčija.

O Bolgariji se poslednji čas, ko je potihnila govorica o atentatu na ministra Stambulova, katerega atentata žrtev je bil Belčev, ni več govorilo toliko kakor prej. Potihnilo je nekoliko tam dolj v tem evropskem „vremenskem kotu“, kjer se že mnogo let zbira in nabira politična elektriciteta, ki utegne danes ali jutri prouzročiti sukob evropskih velevlasti.

Potovanje kneza Ferdinanda na Dunaj spravilo je zopet nekoliko po konci javno mnenje evropsko, da se je počelo živahnejše zanimati za malo to državico. Akopram je bilo vse potovanje kneza bolgarskega le v strogem inkognitu in je bil na Dunajskem dvoru vpreat le kot grof Murany, nikakor pa ne kot knez bolgarski, vendar je ta poset vzbudil pozornost posebno ruskih krogov, ki neso prikrivali, da je bilo to potovanje in vpreat na Dunajskem dvoru po njih mnenji nasprotno določbam Berolinskega dogovora. Vendar pa Rusija tudi ta pot ni stopila iz svoje reserve, katero že toliko let dosledno zavzemlje nasproti vsem dogodkom, ki se vrše v Bolgariji.

Zadnje dni pa se je zopet zgodilo nekaj, kar je vzbudilo živahne razgovore in komentiranja v političnem svetu. Sultan vpreat je v Carigradu v posebni avdijenci diplomatičnega zastopnika Bolgarije pri porti, dr. Vuloviču, in pa bolgarskega finančnega ministra Načeviča. O namenih in o uspehu te avdijence se sicer še ni zvedelo nič bolj natančnega, vendar pa je že zarad tega jako pomenljiva, ker po odhodu kneza Aleksandra Batenberškega, to je celih pet let, nobeden oficijski dostojanstvenik kneževine bolgarske ni bil vpreat v Carigradu od turškega sultana.

V Carigradu je torej v tamošnjih diplomatičnih krogih ta avdijenca vzbudila nekako pozornost in je dragoman ruskega poslanstva Ivanov o tem že razgovarjal se z velikim vezirjem in z ministrom vnanjih zadev Said pašo. Pričakovalo se je tudi, da bude poslanik ruski Nelidov zahteval razjasnil od porte o tej zadevi. Sedanja vlada bolgarska, tega ne more nikdo tajiti, ni priznana formelno, in v Carigradu ravnali so se vedno po tem neovrgljivem

faktu. Seveda je bolgarska vlada storila vse mogoče, da bi ovrgla to neprijetno stanje.

Rusko časopisje, katero je že o zadnjem potovanju kneza Ferdinanda izreklo svoje mnenje, bode gotovo živahnopravljalo ta najnovejši navidezni uspeh bolgarske vlade ter bode našlo morda kako tesnejo zvezo mej potovanjem kneza bolgarskega na Dunaj in mej avdijenco, v kateri je vpreat turški sultan oficijsko dva zastopnika vlade, katere on sam formelno nikdar ni priznal, kakor je neso priznale druge velevlasti. Če bode torej Rusija opozarjala, da je Turčija prekršila Berolinski dogovor s tem, da sta oficijsko bila vpreata dva zastopnika nepriznane vlade, kdo bi mogel trditi, da nema popolnoma prav, da ni opravičena to trditi? Uprašanje je le, kako daleč bode Rusija hotela izrabiti ta slučaj za se. Bržkone zadovoljila se bode tudi zdaj, da konstatuje pred svetom to novo prekršenje Berolinskega ugovora ter sicer ostane mirna nasproti vsem spletкам, katere se predejo od raznih strani tam dolj v Bolgariji. Nikakor pa ne smemo prezirati nevarnosti, ki utegnejo nastati, ako bi Rusija danes ali jutri stopila iz svoje reserve in hotela dejanski protestirati.

Oficijsni in neoficijsni nemški listi si prizadavajo sicer na vso moč, da bi dokazali, da ta najnovejši intermezzo v bolgarskih komatiyah nema nikakor tolicega pomena, kakor se mu pripisuje. Trudijo se dokazati, da Turčija, kot vrhovna oblast, ne more prezirati razmer, kakor so se razvile v Bolgariji navzlic temu, da obstoječa vlada ni priznana po velevlastih, katere so podpisale Berolinsko pogodbo. Pravijo, da bi konsekventno nepriznavanje obstoječih razmer v Bolgariji, to je politična in diplomatička abstinencia porte konečno le pospešila faktično in popolno nezavisnost Bolgarije. Če se je de facto v Carigradu priznavala sedanja bolgarska vlada, če je porta že njo vedno občevala oficijsko, potem se v avdijenci, katero je dovolil sultan omenjenima zastopnikoma Bolgarije ne more videti drugo nego prijazen znak naklonjenosti in priznanje korektnega postopanja, nikakor pa prekršenje Berolinskega dogovora, ali pa provokacija Rusije. Bode li Rusija istega mnenja, to se nam dozdeva tako dvomljivo.

Ruski car, ki ima odločilno in zadnjo besedo v tem uprašanju, izrazil se je pač že opetovan, da mu je mir pri srci, da zaradi Bolgarije se ne bode kalili evropski mir. Res je, da je že mnogokrat bilo že temnejih oblakov baš na političnem obzorju, ki so pa se razvlekli brez viharja in tako se je nadeliati, da bode tudi ta zadnji dogodek pustil ono politično vreme, kakor je bilo pred njim. Vendar smo si šteli v svojo časnikarsko dolžnost, da smo na kratko omenili ta slučaj in sledili bodemo, kako se bode o njem izražalo javno mnenje, ker nam se ne dozdeva nikakor tako malo pomenljiv in brez večje politične važnosti, kakor bi to radi dokazali gori omenjeni nemški listi.

Če bi se sultan necega dne odločil, da formalno prizna kneza Ferdinanda kot vladarja, utegnilo bi to postati neizmernega pomena, kajti prav mogoče je, da bi razun Rusije in Francije ostale velevlasti, ki do zdaj tudi neso priznale zakonitosti obstoječe bolgarske vlade, ne ugovarjale tacemu koraku in mu morda celo pritridle. Potem pa bi stvar postala akutna in utegnila bi dati podlago resnim zapletkom. Nečemo torej misliti, da je avdijenca v Carigradu bila le prvi korak premišljene in kombinirane akcije ter se raje pridružimo mnenju onih, ki mu ne pripisujejo tolike važnosti. Želimo le, da bi se ne varali v skupaj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. julija.

Iz državnega zabora.

Kakor smo že omenili na kratko, namerava vlada sklicati državni zbor zopet početkom oktobra meseca ter mu takoj predložiti budget za l. 1892. Vlada se nadeja, da bode zbornica rešila budget do meseca decembra. Potem bi se sklicali deželniki zbori in koncem februarja bodočega leta zopet državni zbor. Meseca oktobra in novembra zborovale bodo na Dunaji ob jednem z državnim zborom tudi delegacije.

Demonstracije na Reki.

V ogerski zbornici namerava poslanec Hensteller interpelovati zarad postopanja nekaterih vojakov 79. polka grofa Jelačiča, ki so se baje udeležili demonstracij proti Madjarom na Reki o pri-

LISTEK.

Kapitan.

(Ruski spisal Andr. Lvovič. Poslovenil —n.)

(Dalje.)

Pipica je pri vojaku važna stvar. Zgodilo se je, da je marsikateri vojak zdobil staro, izkajeno svojo pipico in si napravil drugo novo, in tako tobak prižgal. Naj bo tobak slab ali dober, siromašni vojak je zadovoljen, da se mu pod nosom kadi. Utrudi se, strašno se utrdi človek brez tobaka. In sedaj ga imajo polne telečnjake.

A kako je prišlo do tega. Ko smo prekoratili Jantra, smo prišli v Beloje-selo, stopali po ulici in se razširili v verigo. Na konci ulice je sedel star Turčin in prodajal tobak. Prodajalnica njegova ni bila podobna prodajalnici, ampak pastirski kolibi. Nakrat so se ustopili pred njo lovci.

— Kaj prodajaš? upraša Nikolaj Romanovič.

— Tutun.

— Koliko zahtevaš za vsega, kar ga je v prodajalnici?

— Dve želtički, odgovori Turek bolgarski.

Vsi smo se začudili.

— Na, tu imaš! nasmeja se kapitan in mu vrže dva polimperijala.

Turčin radosti poljubi kapitanu rob suknje.

Pred večerom stotnija ni bila v službi.

— Tovariši, delite si tobak! zakliče Nikolaj Romanovič in v trenutku ni bilo več tobaka. Stari Turek je bil zelo prijazen; po vrhu jim je prinesel deset pipic, in ves se je topil veselja, ko vojaki niso mogli prehvaliti njegovega tobaka.

Turčin je bil povsem zadovoljen s svojo kupčijo, a tudi za vojake je bil ta dan zato prazničen. Tobak je bil izvrsten, pravi praveči turški. Tudi častnikom je ugajal, ki toliko dima nakrat še niso izkazali.

— Da, vreden je denarja! govorili so vojaki.

— Ali si doma ali kje drugodi že kadil tak tobak?

— Jedenkrat sem samo tak dim duhal, ko je neki gospod na ulici kadil, odvrne drugi.

— Mogoče, brate, a vse to nam je napravil naš kapitan! Kako mu bomo povrnili to ljubezen?

In prav so imeli vojaki, ko so tako govorili. Že dolgo je Nikolaj Romanovič poveljnik stotnije, ali nobeden še ni bil tepen, nobeden še kaznovan

ali obsojen. Kdo ve, je li to bilo slučajno ali iz ljubezni do kapitana. Toda res je vendar bilo.

— Umrimo po vrsti! zagrimi glas Nikolaja Romanoviča.

— Umrimo!

— Umrimo!

— Umrimo! so zagrmeli in iznenadeni Čerkesi so se razpršili kakor jata vrabcev na vse strani.

— Ne pusti! Ne daj! odmeval je glas Nikolaja Romanoviča. — Pogum! Do poslednje kaplje krvi stoj! Kmalu pridejo na pomoč druge čete . . . Vstrajaj, brate . . .

Zadnje besede je komaj mogel še izreči. Že preje v začetku boja je razdrobila svinčenka Nikolaju Romanoviču ramo, da vsled silne izgube krvi ni mogel več govoriti. Nikolaj Romanovič je omahnil . . .

— Vaše blagorodje, pojrite, da Vam obvezujejo ramo, prosil je z jokajočim glasom vojak, ki je poleg njega stal.

Nikolaj Romanovič je tako oslabel, da ni čul teh besed.

Prijeli so ga za roke in odveli iz boja.

(Konec prih.)

liki slavnosti, ki so se vršile za čas bivanja cesarja na Reki in s tem se pokazali kot nasprotniki Madiarov. Jednako interpelacijo hoče staviti tudi poslanec Horansky v imenu zmerne opozicije.

Iz ogerske zbornice.

Predloga skrajne levice, da bi se odložila spesialna debata o reformi uprave do 15. septembra, vlada ne bude brezpogojo odklonila. Ministerski predsednik grof Szapary naznani je v seji liberalnega kluba, da je pripravljen ustreči tej želji, ako skrajna levica dà trdno zagotovilo, da se ne bude obnašala obstruktivno, kadar bi se zopet začelo zasedanje. Vlada bi se zavezala, da predloži do takrat garancijske zakone. Mogoče je torej, da se v tej zadevi doseže kako sporazumljene. Za zdaj skuša skrajna levica na vsak mogoč način zavleči debato in jo raztegniti na dolgo. Predlog o preložitvi je bil zavrnjen, a obravnave se vender nadaljujejo.

Vnanje države.

Rusija in Nemčija.

Mej Berolinom in Peterburgom so odnošaji nekoliko napeti, in posebno je še neko nasprotstvo in zdražba zarad obravnava za trgovinsko pogodbo. Kakor se poroča iz Berolina, se je tam prav dobro opazila v političnih krogih ostra oblika, v kateri zavrača „Nordd. Allg. Ztg.“ vesti o obravnavah za nemško-rusko trgovinsko zvezo. Obravnave so se baje zares vršile, to se pravi, Nemčija je stvar sprožila, Rusija pa je vsprejela tako hladno to ponudbo, da se je takoj vse razdrlo, predno je bilo še dobro pričeto.

Ruski listi in nemški cesar.

S posetom nemškega cesarja na Angleškem se bavijo ruski listi precej obširno. „Mosk. Vjednosti“ primašajo precej oster članek, v katerem pravijo, da Nemčija želi Angleško pridobiti za trojno zvezo, da bi angleško brodovje branilo italijanske in nemške obale in tako omogočilo Nemčiji in Italiji da koncentrijeta večje sile proti Rusiji eventualno proti Franciji. Dalje pravi omenjeni list, da bi Angleška pač rada pristopila trojni zvezi, da se pa boji javnega mnenja na Angleškem, katero bi morda ne odobrilo tako odločnega koraka.

Francosko brodovje v Kronstadtu.

Navzočnost francoskega brodovja v Kronstadtu bode nekak odgovor na poset nemškega cesarja na Angleškem in se bode gotovo poudarjalo prijateljstvo rusko-francosko. Brodovje pride v Kronstadt 25. t. m. Veliki knez Aleksij, grof Ignatjev in zastopniki časnikarstva peljali se bodo francoskim gostom nasproti. Zvečer bode dvorni obed v Peterhofu, na kateri bodo pozvani francoski častniki.

Rumunija in ruski židovi.

Rumunska vlada dala je vsem prefektom ukaz, da nastavijo ob ruski meji vojaški kordon, da zbranijo naseljevanje židov. Teh gostov se, kakor se vidi, vsakdo brani in jih odriva drug drugemu.

Občinske volitve v Metzu.

Nemška stranka propadla je pri občinskih volitvah v Metzu. Izvoljenih je samo pet Staronemcev, a jedajst članov protestne stranke. Dosedanja staronemška večina je s tem razrušena.

Obtožba zarad Tesinskega ustanka.

Vsi obtoženci v pravdi zarad ustanka v Tesinu bili so oproščeni, kakor se poroča iz Zurija. Mej splošnim naudušenjem velike množice bili so takoj izpuščeni na svobodo.

Japonsko časopisje.

Povodom atentata na ruskega carjeviča v Tokio očitalo se je japonskim časnikom, da so razburili po svoji inozemcem sovražni pisavi ljudstvo in tako posredno tudi nekoliko se storili krive atentata. Cesar japonski je torej odredil, upirajoč se na ustavo japonsko, ki mu daje pravico v nujnih slučajih izdati odredbe za vzdrževanje javnega miru, da morajo časopisi rokopise vseh člankov, ki govore o odnošajih Japana proti inozemstvu, predložiti vladu v odobrenje. O preveliki svobodi tiska se Japonci baš ne morejo pritoževati.

Dopisi.

Iz postojinskega okraja 12. julija.

[Izv. dop.] Dne 9. julija zbrali smo se na grobu prerano umrlega blagega prijatelja in tovariša gosp. Filipa Kete-ja, bivšega nadučitelja v Košani. Imel se je odkriti nagrobeni spomenik njegov, kojega mu je postavilo mlado a krepko „slovensko učiteljsko društvo za postojinski šolski okraj“. Slabo vreme pa velika daljava zadržala sta res marsikoga, ki bi se bil rad udeležil te žalnovzvišene slavnosti; a navzlic temu zbralo se nas je vender lepo število tovarišev in tovaršic ranjcega nadučitelja, da proslavimo spomin njegov, povzdignemo stan naš — same sebe!

Ob 9. uri vršila se je sv. maša zadušnica po ranjcem Kete-ju, katero je daroval požrtovalni g. župnik M. Torkar. Cerkveno petje vodil je pevovodja našega učiteljskega društva. Po končani sv. maši odšli smo na pokopališče. Na prvi pogled uzrl smo krasen nagrobeni kamen, ki po mojem mnenju zavzema prvo

mesto na tem pokopališču. Dovršeno ga je izklesal domači kamnosek gosp. M. Stegel s Kala pri Št. Petru. Spomenik je od domačega, prav lepega mramorja, ki bi gotovo konkuriral z marsikaterim tujim, da je bolje znau. Delo pa, kakor sem dejal, hvali mojstra, kojega mi je vsestransko toplo pripričati. —

Pa — zadonel je krepki pretresujoči „Libera“ po širnem pokopališču, temna tuga lotila se je srca. Zdalo se mi je, kakor bi še jedenkrat stal poleg odprtga groba pokojnikovega. Živo sem se spominal neustrašenega znacaja krepkega moža, pevca, orglavca — — smrti.

Še jeden „Očenaš“ za dušo ranjcega — zadnji „Amen“ vzhitel je vzdihoma iz prsi in skrivno solzo si otira odšli smo s pokopališča. Z Bogom, Filip!

Neki latinski izrek prišel mi je nehoté na misel. „Momento mori“, dejal sem sam sebi — in na obrazih tovarišev svojih bral sem, da čutijo isto. Da, izgubili smo sobojevnika, značajnega, trdnega! Kdo bo vstopil v vrsto na izprazneno mesto? Vsi, vsi! Smrt nas ne bode ločevala, združuje naj nas! Trdno oklenimo se svojega praporja, krepko dvigujmo glas, desnico, čvrsto napnimo skupne moći za — borni naš stan! Podpirajmo naše okr. slovensko učiteljsko društvo! V življenji primorani smo prebiti marsikatero grenko, cvetja nam ono malo rodi. Posvetimo tedaj skromne moći jednemu krasnemu cvetu: kolegjalnosti! Ona naj se krepi, združuje, — spremila naj nas do hladnega groba! — — —

Iz Dobropolj 10. julija. [Izv. dop.] Nesem imel namena, objaviti sledče; sklenil sem molčati o naših razmerah. Zá-se se nesem bal; ne, meni bi objavljenje za naše razmere označilnih dogodkov ne škodilo, marveč koristilo: stal bi očiščen pred svetom. Da pa nesem govoril, uzrok je to, ker nesem hotel, da bi se glas o žalostnih naših odnosih širil preko mej Dobropoljske doline.

Sedaj pa molčati več ne smem. Notica v „Slovencu“ z dne 2. t. m.: „Minister Gautsch o šolski molitvi“ potegnila je s silo žalostni razpor v nas iz pozabljuvosti zopet na beli dan. Kakšne namene je imel dopisnik pri pisanji te notice, ne bodem ugibal in me tudi ne moti; dobrih gotovo ne. To pa naj vé, da ni pomislil, kake nasledke bode ta brezumnii korak imel za ves njegov stan. Svet bode zvedel, da ni vse zlato, kar se sveti, in da tam, kjer bi iskali in morali najti ponižnost, ljubezen do bližnjika, miroljubnost in spravožljnost, časih ne najdemo niti sledu o tem, pač pa dostikrat baš nasprotno v obilni meri.

Časi, v katerih je bila šola podložna cerkvi, v katerih se je moral učitelj, ako je hotel živeti, ponižati do službe zaničevanega blapca duhovnika-vega, tisti časi so minuli. Nastopili so za nas lepši dnevi, dasi tudi kalí še marsikateri oblak naše obzorje miru in sreče. Ti lepši dnevi pa neso po volji nekaterim gospodom, ki gledajo na ljudskega učitelja zaničljivo raz svojo višino, obstoječo iz njih boljšega gmotnega stanja in pa iz prejšnjih časov osta-lega ugleda mej ljudstvom. Ti gospodje bi radi s silo nas zopet potisnili nazaj v čase teme in duševne onemoglosti, radi bi upregli napredudoče učiteljstvo slovensko v jarem cerkvenega blapčevstva. A, motite se, gospodje! Slovenski učitelj je zaveden, on vé, kaj je in kaj mora biti, kaj zahteva in pričakuje od njega človeštvo, država, narod. S svojo lastno močjo se je vzdignil iz prahu zaničevanja, stopil je v kolo drugih stanov in s samozavestjo in z opravičenim ponosom sme stopati in stopa v prvih vrstah napredudočih zastopnikov naroda našega. To pa vas peče, to vam ni prav. Iskali ste, da bi našli uzrokev, s katerimi bi nas bičali, s pomočjo katerih bi nas uklenili v žuleče verige odvisnosti. Iskali ste in našli ste vero. Kričali ste in kričite: Vera je v nevarnosti, šola je brezverska! A zaman je ves vaš napor, zaman vse vaše prizadevanje. Narod naš je veren in mi učitelji mu te svetinje njegove ne bodemo skrunili. Šola je verska, dovolj je verska, če pa ni, krivi ste vi; skrbite, da se bode šolska mladina bolje poučevala v veronauku, da ne bode znala samo to, kar se je naučila v pokvarjenem jeziku doma pri materi in videli bodete, da vam šola v nobenem oziru ne nasprotuje v verskih rečeh.

Reklo se mi bode, da nemam prav. Gospodje, poslušajte in sodite! S kakimi podlimi sredstvi se deluje nasproti učiteljem, da bi se kratil njih ugled in povišal lastni, pričajo dovolj in jasno razmere v

nas. Podpisane, tukajšnji drugi učitelji, pregrasil sem se v toliko, da par nedelj nesem bil prisoten pri službi božji, katera odsotnost pa je imela vselej opravičen uzrok. To pa je bilo tukajšnjemu prvemu kapelanu g. Ivanu Dobnikarju dovolj. Našel je uzrok, da me je jel napadati. Pregovoril je naš krajni šolski svet — ki pa tudi ni posebno prijazen učiteljstvu — da mi je dal v neki svojih sej ukor, ker ne obiskujem službe božje. (Pomniti pa je, da krajni šolski svet nema nikake pravice dajati učitelju pismeno ukor, temveč to spada v področje višjih šolskih oblastev.) Ohladila se je sedaj sveta jeza g. kapelanu in pričakoval je menda, da budem molče spravil sramotilni ukor v žep in morebiti celo klečplazé poljubjal roko, ki me je udarila. A sveta stvar učiteljstva in šolstva terjala je od mene kaj drugač. Da rešim svojo in vsega učiteljstva čast, moral sem uložiti na okrajni šolski svet v Kočevji protest proti temu nepostavnemu postopanju našega krajnega šolskega sveta. C. kr. okrajni šolski svet, na čelu mu g. okrajni glavar dr. Ludovik Thoman pl. Montalmarski — kateremu sem dolžan na tem mestu izreči svojo presčeno zahvalo — pa je moj protest rešil ugodno za me. Ukažal je ukor razveljaviti in krajnemu šolskemu svetu naročil, v bodoče z učitelji lepše ravnati. Naš krajni šolski svet pa se seveda, kakor je njegova navada, za ta ukaz še zmenil ni. Ker ni hotel govoriti on, moral sem jaz. Spomnil sem ponižno nekoč gospodu kapelanu J. Dobnikarju, da je protest zoper ukor záme ugodno rešen in da naj bode vsa stvar s tem poravnana. Naletel pa sem slabu, v g. kapelanu se je zopet unela sveta jeza in s prav pobalinskim obnašanjem in kričečim glasom zmerjal in psoval me je na cesti v vasi in me s tem v pričo g. nadučitelja in g. drugega kapelana, torej javno, razčalil. Ni mi ostalo drugega, da operem svojo čast, kakor da si iščem pravice pri sodišči. In res je bil g. kapelan Ivan Dobnikar dne 2. aprila t. l. pri c. kr. sodišči v Velikih Laščah radi javne razčalitve na časti obsojen na 20 gld. globe in plačanje sodniških troškov.

Menil sem stvar s tem končano. Vender motil sem se. Vedno in vedno hodile so pritožbe od gospoda J. Dobnikarja na okrajni in deželni šolski svet proti tukajnjemu učiteljstvu, katere so bile seveda vse rešene postavno in pravično, torej nam v prid. Nam ni mogel škodovati, a škodoval je sebi. Gosp. J. Dobnikar želel je priti v krajni šolski svet kot šolski ogleda, — a spodeljelo mu je. C. kr. okrajni šolski svet v Kočevji je za to mesto imenoval poštenega in pravičnega moža. A gospod J. Dobnikar v svoji častilepnosti in gospodstvaželjnosti še ni miroval. Na vsak način je hotel priti v krajni šolski svet. Našel je, da je naš g. župnik že prestal, da bi zastopal cerkev pri šoli, in videl je v sebi najspodbnejšo osebo za to. Dobil je, kakor se je izjavil, pooblastilo od g. župnika — katerega pooblastila pa seveda nikoli pokazal ni — zastopati ga pri sejah krajnega šolskega sveta. Pritoževal se je tudi v tem oziru na razne strani. Zadeva še ni rešena. Bo se li njegovi srčni želji ustreglo, ali ne — ne vem. In če tudi, mi se ne bojimo. Časi, o katerih sem govoril zgoraj, so minuli in pravica ima še kje malo več zastopnikov, ko tu pri nas.

Tu so ob kratkem pojasnjene razmere naše. Še jedenkrat pa rečem, ne bil bi pisal tega, ko bi me notica v „Slovenci“ ne prisilila; dobro pa je, če se slišita obo zvona in če se delovanje teh gospodov malo pojashi. Vi, gospodje, pa si zapomnite še jedenkrat, da peša vaša moč in da stari časi ne pridejo več. Časa kolo se vrtí neprestano dalje in kdor ga hoče siloma ustaviti, si utegne škodovati. Mi učitelji slovenski pa hočemo stopati v korak s časom, ne se uklanjati nobenemu in ne se ozirati na nobeno stran. Daleč je še cilj, katerega hočemo in moramo doseči, naj se nam stavijo katerekoli mogoče zapreke. „Naprej!“ bodi naše geslo in temu geslu ostanimo zvesti in preverjeni bodimo, dosegli bodemo svoj smoter, dosegli lepše dneve, jasnejšo bodočnost. Človeštvo, država in narod pa nam bodo večno hvaležni.

Karol Wider,
učitelj.

Iz Vipave 13. julija. [Izv. dop.] Tukaj v Vipavskem trgu imela sta nekaj let soproga Spelot, goriška Slovenca, klobučarski obrt; večkrat pa je mej njima resnično do krega prišlo.

V nedeljo 12. t. m. je zopet žena soproga neizmerno nadlegovala in jezila, mož je bil pri delu in je iz jeze leseni klobučarski modél v glavo vrgel ženi, ki je valed rane v ponedeljek ob 9. uri zjutraj

umrla. V cerkvi je mrtvaški zvon njen smrt na-
znanil, njo pa so položili na oder in okoli nje po-
stavili cerkvene svečnike. To se je zgodilo danes
zjutraj okoli 10. ure.

Vipavski dekan, Matija Erjavec, ko je to
izvedel, je cerkvenika zavoljo zvonenja z mrtvaškim
zvonom karal, vsako zvonenje sploh prepovedal; pri
pokojnici stoječe štiri svečnike pa je dal takoj od-
nesti, tako, da je bilo pokojnično truplo nekaj časa
brez luči.

Gospod dekan se s tem izgovarja, da pokoj-
nica ni bila zadnjo velikonoč pri spovedi in obha-
jilu, tega pa on ne ve ali neče vedeti, da jej slo-
venčina ni prav dobro tekla in da je hodila več-
krat k sv. Križu, kjer so o. kapucini, v cerkev.
Žena ni bila kriva, da se ni mogla zadnji trenutek
spovedati, ker je precej omedlela.

Resnica pa je, da nima prav nič premoženja,
samotri male otročice, pri katerih porodu je vsaki-
krat sv. mašo plačala.

Siomak je res dostikrat brez pomoči na svetu.
Mož pokojnice se je sam pri tukajšnjem c. kr.
okr. sodišči prijavil in ni bil v zaporu pridržan.

Zvonovi so lastnina občine in dolžnost občine
je, skrbeti, da se drugikrat take neprijetnosti
ne godé.

Povodom Bleiweisove slavnosti

došli so nastopni telegrami:

Litija: Uzornemu voditelju in učitelju slo-
venskega naroda, česar spomin danes praznuje slo-
venska prestolnica, večna slava in gromoviti živio
njegovim čestilcem!

Litijsko učiteljsko društvo.

Litija: Vsemogični pošli razceppljenim Slo-
vencem pokojnemu očetu naroda slovenskega potrebnega naslednika, da jih zopet zdaj in dovede
pod prapor Bleiweisov: vse za vero, dom, cesarja!
Večna slava spominu očeta Slovencev! Živili njegovi
slavitelji!

Litijsko pevsko društvo.

Kranj: V duhu združen z vami kličem
hvaležnim spominom v imenu rojstnega mesta ne-
pozabnega Bleiweisa: Čast in slava probuditelju
naroda slovenskega!

Karol Šavnik.

Kranj: Slavitelji očeta Slovencev, rojaka
mesta našega, živel!

Slovensko bralno društvo v Kraju.

Zagreb: Slava Bleiweisu i čast njegovim
čestilcem! Daj nam Bog kmalu složno priznanega
voditelja.

Dr. Celestin.

Črnomelj: Vekovita slava in spomin očetu
slovenskega naroda! Slava zbranim čestilcem! Čast
osnovateljem slavnosti! Za mesto Črnomelj župan:

Šušteršič.

Črnomelj: Bleiweisu, očetu Slovencev, tri-
kratno slavo kliče

Narodna čitalnica na Vinici.

Gradec: Današnjoj svečanosti pridružuje se
akademsko društvo "Hrvatska".

Gradec: V Gradcu zaostali "Triglavani"
kličejo očetu narodovemu: Slava.

Gestrin, Kartin, Kotaik, Pavletić,
Seliškar, Šuklje, Vidic.

Dunaj: Spominu prvega boritelja za vzvišeno
idejo zjednjene Slovenije, za idejo, vedno sveto
vsakemu zavednemu Slovencu, kliče: Večna slava!
"Slovenija".

Hinterbrühl: Večna slava našega očka
spominu; živelj njega čestilci! Dragan Seljak.

Gorenjigrad: Očetu pl. Bleiweisu hvaležen
spomin!

Odbor podružnice sv. Cirila in Metoda.

Št. Jernej: Slava neumrljivemu očetu Slo-
vencev!

Čestilci.

Št. Jernej: Oče narodu trpinu! Tebi stvo-
ritelju "Novic" iz dna srca tisočerni klic: Slava
večna Tvojemu spominu!

Bralno društvo Kostanješko.

Podklošter: Spomin Bleiweisov naj zjedini
ubogi rod slovenski v složno delovanje po njegovem
geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Živelj čestilci
Bleiweisovi!

Einspieler.

Marija Enzersdorf: Ako bode Bleiweisovo
delovanje Slovencem vedno vzgled, naš narod ne
bo izginil. Slava očetu Slovencev! Živelj njegovi
čestilci.

Puki, Hlačar.

Trst: Slava očetu naroda slovenskega! Živelj
njegovi čestilci!

Nace Stepančič, Miha Vesel, Anton

Ščuka, Ivan Mikuž i drugi.

Idrija: Slava zbranim čestilcem uzornega
boritelja in očeta Slovencev; njega spomin naj živi
vekomaj.

Del. bralno društvo.

Iz mestnega zборa Ljubljanskega.

V Ljubljani, 14. julija.

(Konec.)

Župan Grasselli opomni, da letos ne bode
treba plačati vse svote za gradnjo nasvetovanega
kanala, zadostila bode za letos polovica. Tudi župan
bi odobraval, da se ves kanal do Ljubljance na-

pravi nov. Konečno to tudi obvelja. Povišani troški
iznašajo 4500 gld.

Glede nove ceste poleg Terpotčeve hiše v
Resljevih ulicah nasvetuje poročevalac dr. Stare,
da se še jedenkrat izroči mestnemu magistratu, da
o nji poroča.

Dr. Stare poroča v imenu stavbinskega od-
seka o prošnji društva za stavbo delavskih hiš, da
bi se pot do delavskih hiš razsvetlil in naj bi se
cesta do delavskih hiš spravila v boljši stan. Kar
se razsvetljave tiče, nasvetuje poročevalac, da se
napravi šest petrolejskih svetilk na Dunajski cesti,
ker je do delavskih hiš le ozka poljska pot, in
bi svetilke ondu pred vozovi ne bile varne. Kar
se pa tiče poprave pata, naj se mestnemu magistratu naroči, da prične razprave s po-
sestniki poleg pata, da se pot razširi vsaj na 12
metrov, kar bode itak treba, ko se zgradi nova
deželna bolnica in se ta pot mora uvrstiti med ob-
činske ceste. — Predlog se vsprejme.

Za cesto proti novi opekarni predlaga stav-
binski odsek po dr. Staremu tri svetilke.

Mestni odbornik Žagar želi, da bi se število
svetilnic vsaj podvojilo, ker je luči v tem, zdaj
jako obljudenem kraji, zelo treba.

Župan Grasselli opomni, da se bode go-
tovo želji odbornika Žagarja ustreglo. — Pred-
log stavbinskega odseka se vsprejme.

Nasvetuje se zaradi pozne ure konec seje, a
na željo g. Župana reši se pred tajno sejo še po-
ročilo olepševalnega odseka o prošnji drsalskega
društva za dovoljenje, da se napravi nov paviljon
poleg drsališča.

Mestni odbornik Valentincič kot poročevalec
nasvetuje, naj se dovoli drsalskemu društvu postaviti
paviljon na levi strani, kjer se sedaj spravljajo čolni. Načrt stavbe ima društvo preden
prične graditi, mestnemu zboru predložiti v odobrenje,
ribnik pa naj se nasproti mestnemu rastlinjaku
primerno razširi in uredi. Da bi se najemnina drsalskemu
društvu na 10 let raztegnila, bilo bi preveč, pač pa za dve leti.

Mestni odbornik Prosenc nasvetuje 10 let,
dr. Stare 5 let, a poročevalci Valentincič
opomni, da bude tudi mesto za razširjenje ribnika
imelo dokaj stroškov, zatorej bode treba drsalsko
društvo, katero dela dobre kupčije, nekoliko pri-
tegniti. Ako se najemnina razširi le na dve leti, s
tem nikakor ni rečeno, da bi se društvu drsalskemu
ne podaljšala. — Pri glasovanji odklonijo se
nasti odbornikov Prosanca in dr. Stareta in vsprejmo
se odsekovi predlogi, potem pa javna seja sklene.

Domače stvari.

— (Volitve v delegacijo.) Izvoljeni so:
za Kranjsko Šuklje, namestnik Klun; za Štajersko
Heilsberg in Kokoschneegg; za Istro Bartoli; za Goriško Jordan; za Trst Burg-
staller; za Dalmacijo Klaic. Poslanci iz Češke,
Herold, Kaizl in Kaftan, so volitev odklonili,
zato danes nova volitev.

— (Dež. predsednik baron Winkler)
odšel je v toplice v Laški trg.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda)
je uprav danes prejelo z Dunaja veselo na-
zuanilo, da je njegova prošnja za posebni vlak
št. 2158 ob povratku iz Kamnika ob 8. uru 55 min.
zvečer povodom glavne skupščine dne 23. julija
povoljno rešena. To bode tako ugodna priložnost
za razvedrilen izlet v Kamnik in njegovo roman-
tično okolico slehernemu, komur je časa i drage
volje. Dozdaj je zglasilo že do 30 podružnic svoje
zastopničke, a nazuanila še zmir dohajajo. Slavna
načelninstva uljudno vabimo, naj čem prej javijo
svojo udeležbo, oziroma pooblaščence, da se more
glede vožnje in skupnega obeda pravodobno vse
potrebitno ukreniti. Po dosedanjih poročilih utegne
letošnja skupščina vse prejšnje nadkriljevati.

— (Odlikovanje.) Gosp. J. Trojanšek,
profesor na izobraževalnici v Gorici, dobil je povo-
dom svojega umirovljenja zlati zasluzni križec s
krono.

— (Čitalnica Ljubljanska.) Onim gg.
društvenikom, ki so se hoteli udeležiti namerava-
nega nedeljskega izleta iz Kranja na Sv. Jošt
in odtod v Škofje Loko, naznanja odbor, da
mora izlet zaradi različnih zaprek odpasti.

— (Slovensko delavsko pevsko
društvo "Slavec" v Ljubljani) priredi v
nedeljo dne 19. julija izlet v Radovljico s

sledenčim vsporedom: 1. Izletniki se zbirajo točno
ob 6. uri zjutraj pod društveno zastavo na južnem
kolodvoru in se odpeljejo ob 6. uri 3. min. z me-
šanim vlakom v Radovljico, kamor dojdejo ob 8. uri
11 min. 2. Ob polu 9. uri vsprejem društva in
došlih gostov pred slavolokom po dostojanstvenikih
mesta Radovljice in narodnih društvih, potem za-
jutrek v gostilnici gosp. Hirschmann. 3. Ob 10. uri
sv. maša v župnijski cerkvi, pri maši poje društvo
"Slavec", po maši ogled mesta in okolice ter gradu
grofov Thurn-Valsassina. 4. Ob 1. uri skupno ko-
silo v restavraciji g. Hirschmann. 5. Ob 3. uri
popoludne na vrtu restavracije g. Hirschmann velika
vrtna veselica s petjem, godbo in plesom. Ustop
20 kr. za osebo. 6. Odhod iz Radovljice ob 8. uri
6 min. zvečer z mešanim vlakom, kateri dojde ob
9. uri 45 min. v Ljubljano. Ob neugodnem vremenu
se preloži izlet na prihodnjo nedeljo.

Odbor "Slavec".

— (Potrjena sodba.) Gosp. okrajni glavar
vitez Schwarz uvožil je bil pritožbo proti svoji
obsodbi, a druga instanca je prvega sodnika sodbo
potrdila.

— (Matura na tukajšnji gimnaziji)
završila se je včeraj. Delalo jo je 39 tukajšnjih
abiturientov in 3 vuanji. Od teh napravilo jih je
9 izpit z odliko, 34 dobilo jih je spričevalo zre-
losti, 5 jih sme ponavljati izpit, trije pa so bili
"upogneni" za jedno leto.

— ("Slovenski Pravnik") ima v 7. štev.
nastopno vsebino: 1. Najnovejša kazensko-pravna
novela. 2. Dr. F.: O rabi jezikov v naših uradih
sosebno pri sodiščih. (Konec). 3. S. R.: Pravno
življenje v slovenski občini pred 300 leti. 4. Iz
pravosodne prakse. Civilno pravo: a) "Actio nega-
toria". Povod je mora dati namerno dejanje tožen-
čevu. b) O dopustnosti, ulagati glavno prisego ne-
doletniku. c) Je li pohišje v letnih bivališčih sma-
trati za "fundus instructus"? d) Na pozivno tožbo
se lahko določi pri sodišči na deželi obravnavni
narok in tega odloka potem pri naroku ni moči več
izpodbijati. Stroški preložitve tega naroka zadenejo
toženca. e) Pozvana tožba mora biti le "actio con-
fessoria", a nikdar "actio negotiorum". Kazensko
pravo: Zanimivejše razsodbe v obrano zakona (§§ 83
in 292 kaz. pr. r.) XIV. 5. Notarski shod. 6. Knji-
ževna poročila. 7. Razne vesti.

— (Posebni vlak na sv. Višarje.) Pre-
teklo nedeljo odpeljal se je okoli 600 oseb, mej
katerimi mnogo iz Ljubljane. Prihodno soboto od-
pelje se zopet poseben vlak iz Ljubljane ob 1/2 11.
uri dopoludne. Podjetnik je preskrbel, da bode že-
leznična postregla z dobrimi vozovi. S Štajerskega
bode udeležba obilna in je prilika posebno ugodna
vsem, ki se žele pridružiti temu vlaku. Kdor si
listka še ni preskrbel, dobi ga tudi pred odhodom
pri vlaku. Voz se po železnici do Trbiža.

— (I. mestna petrazredna deška
ljudska šola) izdala je letos jako razširjeno, na
gimnazijski program spominjajoče letno poročilo.
To je napredek, ki ga treba z veseljem zabeležiti.
Na prvem mestu popisuje se prav nadrobno in teme-
ljito šolska knjižnica, kateremu popisu so dodani
nekateri uzorci in seznam vseh knjig. Šolskemu po-
ročilu posnamemo, da so na tej šoli poučevali gg.:
Andrej Žumer, stalni nadučitelj, voditelj in okr.
šolski nadzornik, katehet Mihael Trček, učitelji
Valentin Kummer, Josip Maier, Ivan Belč, Josip
Travnar, Jakob Furlan, Maks Josin, Josip Armič.
Vseh učencev bilo je koncem leta 413, mej njimi 404 Slovencev (95.51%). Prav
pridno jih je šolo obiskovalo 395, za višji razred
sposobnih bilo jih je 325, celo ukovino jih je pla-
čevalo 67, pol 24, oproščenih bilo je 332. Mej osta-
limi šolskimi vestmi naštete so učne knjige po raz-
redih, učila, zaloge ubožnih knjig, nadalje opomuža
o šolskem vrtu, zdravstvenem stanju in letopis.

— (Državna višja gimnazija v Trstu)
imela je koncem leta 444 javnih učencev in 5 pri-
vatistov, mej njimi 133 Nemcev, 160 Italijanov, 90
Slovencev, 27 Srbov in Hrvatov, 23 Grkov i. t. d.
Odličnjakov je bilo 44, prvi red jih je dobito 200,
ponavljalni izpit jih ima 50.

— (Državna višja gimnazija v Kopru)
imela je koncem leta 243 učencev, mej njimi 230
Italijanov, 11 Slovanov, 1 Nemec, 1 Francoz.

— (Iz Žužemberka) se nam poroča, da
se je preteklo nedeljo poslovl tamozni notar gosp.
O. Ploj in se podal bližje svojemu dom

je bil. On je pisma delal sploh le v slovenskem jeziku, kar upamo tudi o njegovem nasledniku. Go spodu notarju Ploju želimo na njegovem novem mestu vse dobro.

(*Trikratna smrt*) V Kranji se je pred dvema dnevoma delavec L. obesil na železno ograjo pri „Novi pošti“. Ker je vrvica bila preslabia, se je odtrgala in samomorilec pal je na skalo, s skale pa v vodo, torej se je, kakor je nekdo opazil, najprej zadavil, potem pobil, naposled pa utonil.

(*Iz Ljutomerja*) se nam piše: Pred nekaterimi dnevi ostavil je naš trg g. Matjašič, ki je kot strokovnjak več časa preiskaval vse vino-grade našega okraja od Kamenčaka do Presike, ki pa, hvala Bogu, nikjer ni zasledil trne uši. — Bati se pa moramo, da se priklati imenovani mrtev prej ali slej iz sosednih občin ormoškega okraja tudi v naš okraj.

(*Južni kolodvor v Celovci*) bode se izdatno prepredil in povekšl, da bode ustrezal zahtevam potujočega občinstva. Stroški za vsa dela so proračunjeni na 26.000 gld. Tudi pri nas v Ljubljani, kjer promet postaje živahnejši od dne do dne, bilo bi silno potrebno, da se kaj storiti za naše kolodvore, ki so premajhni in ne ustrezajo vsem zahtevam, katere ima glavno mesto pač pravico, da jih stavi.

(*Na Slatino*) došlo je do 11. t. m. 676 strank s 1044 osebami, v Varaždinske Toplice 231 strank s 773 osebami.

(*Razpisano*) je mesto pristava pri deželnem sodišči v Ljubljani. Prošnjo do 29. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 16. julija. V skupini velikega posetva pri volitvi za okrajni zastop narodna stranka zmagała s 136 glasovi. Nasprotniki izostali.

Rim 16. julija. „Agenzia Stefani: Pogajanja glede trgovinske pogodbe med Avstro-Ogersko, Nemčijo in Italijo so se odložila, dokler ne bodo sedanja Dunajska pogajanja med Avstro-Ogersko in Švico gotova.

London 16. julija. Princ Waleski odpotuje v Karlove Vare.

Christania 16. julija. „Hohenzollern“ včeraj zvečer plul mimo Kopervika (?). Norveška korveta „Allen“ v pozdrav streljala.

Novi York 16. julija. Pri fortu Scottu (Kansas) trčila dva vlaka. Deset oseb poškodovanih. — General Legitima (?) kupuje tukaj vojne ladije in orožje, da bode generala Hypolita napal. — Poročila s Haitija potrjujejo, da se usmrčenja nadaljujejo.

Dunaj 16. julija. Vest Dunajske „Reichswehr“, da so bila v Pulji komisionalna posvetovanja o novem načrtu za avstrijsko vojno mornarico se s pristojne strani označuje za popolnoma neosnovano. Ako so v Pulji bila sploh komisionalna posvetovanja, imela so za predmet le periodično se ponavljajoče zadeve notranje službe.

Heidelberg 15. julija. Operacija črno-gorske kneginje Milene se je dobro izvršila. Kneginja se danes že bolje čuti.

Queenstown 15. julija. Grški princ Jurij semkaj došel.

Razne vesti.

(*Streljanje na balon*) V vojaškem taboru ruskom v Krasnojem Selu imeli so tako zanimive poskušnje s streljanjem na balon. Navzočen je bil generalni f. z. m. veliki knez Mihail. Iz edne baterije streljalo se je na balon, ki je bil $3\frac{1}{2}$ vrst daleč od baterije privezan na vrvi dolgi 200 nitij. Streljalo se je s šrapneli in so se videli natanko mali beli oblački ki so nastajali, ko so se razpokali šrapneli blizu balona. Po osmih strelih, ko se je določila natanko daljava, streljala sta po dva topa h kratu, pri jednjistem in dvanajstem strelu začel se je balon majati in je začel kmalu padati, ko se je spodnji del skrčil. V svili balona opazilo se je več luknenj, skozi katere je uhajal plin. Poskušnja se je torej izvršila popolnoma ugodno.

(*Važna na jadba*) Na otoku Milo našli so zopet važno umetniško delo starogrško, namreč marmorni kip borilca v prekonaravni velikosti. Kip je tako dobro obranjen kakor le malo del iz klasične dobe. Prevoz kipa v Atene bil je prava ljudska slavnost. Vse prebivalstvo spremilo je kip, ko so ga prepeljali v luko in ukrcali na ladijo, ki je nalašč bila poslana iz Pireja, da odpelje znamenito najdbo v Atene.

(*Zaprt industrijski zavod*) Veliki metalurgični zavod tvrdke „Tardy in Benech“ v

Savoni, jedno izmed največjih jednacih podjetij v Italiji, zaprli so lastniki te dni definitivno. Vsi delavci bili so odpuščeni. Delavska kriza v Italiji postaja od dne do dne bolj akutna.

(*Što in devetdeset napoleondorov zginolo*) Neka Milanska tvrdka poslala je po železnici kreditnemu zavodu v Trstu 500 napoleondorov. Ko so na železnici zavoj odprli pred pričami, bilo je mestu 500 zlatov samo 310, namesto ostalih pa so bili svinčeni ponarejeni napoleondori, ki so tehtali toliko kakor zlati. Sodišče se je obvestilo o tem dogodku.

(*Ujeti defravdant*) V Milanu prijela je kvestura ubeglega vodjo Marseilskega mestnega cenilnega urada J. Bareta, ki je izneveril 300.000 frankov. Pobegnil je pred nekaterimi dnevi s svojo ljubico Luizo K. v Italijo. Tudi njo so zaprli. Baret je bil oženjen, a zapustil je ženo in otroke. Našli so pri njem vrednostnih papirjev v znesku nad 200.000 frankov.

(*Anatherinova ustna voda in zobni prašek*) hrani usta, krepča celjustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatljica zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—88)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četr leta 1 gld. 15 kr.

Tujiči:

15. julija.

Pri Malléi: Nitsch, Mendel, Essinger, Volk, Hostnik z Dunaja. — Dr. Ferluga, Pogorel iz Trsta. — Kühne, pl. Scarpa z Reke. — Weibl, Peadić iz Metlike. — Ferencz iz Budimpešte. — Dr. Hoffmann iz Stuttgarta. — Stiegler, Grünhart iz Gradca. — Gruber iz Norimberka. — Fischer iz Ljubljane. — Petsche iz Tržiča. — Dr. Globočnik iz Kranja. — Feldman iz Prage. — Rom iz Kočevja.

Pri Stenu: Becker, Pitschman, Hula, Danzer, Raab, Zwillinger z Dunaja. — Basevi, Petromo, Hermansdorfer, Lamel, Dereani iz Trsta. — Beslaj, Galop iz Postojne. — Ruckgaber iz Celovca. — Csajagi iz Budimpešte. — Runco iz Pazina. — Dereani iz Žužemberka. — Waizer iz Celja. Gross iz Bistrice. — Tomec iz Suhorja. — Mahorič iz Kopra.

Pri avstrijskem cesarju: Turk z Reke. — Goli iz Idrije.

Pri Južnem kolodvoru: Andri iz Pulja. — Rimec iz Pazina. — Slabnik z Reke. — Čadež iz Poljan.

Umrlj so v Ljubljani:

14. julija: Tomaž Dovjak, kramar, 70 let, Florijanske ulice št. 14, emphysem-pulm.

15. julija: Vinko Mehkota, delavčev sin, 4 meseca, Opekarška cesta št. 15, katar v črevih.

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7.46	Speh povojen, kgr.	— 64
Rež,	5.52	Surovo maslo,	— 65
Ječmen,	4.71	Jajce, jedno :	— 2
Oves,	3.25	Mleko, liter	— 8
Ajda,	5.36	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso,	5.36	Telećeje	— 50
Koruzna,	5.60	Svinjsko	— 60
Krompir,	2.50	Koštrunovo	— 40
Leča,	10 —	Pišanece	— 30
Grah,	9 —	Golob	— 16
Fizol,	9 —	Seno, 100 kilo	— 152
Maslo,	82	Slama	— 214
Mast,	68	Drva, trda, 4 metr.	— 640
Speh trišen	— 58	mehkra, 4	— 420

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
15. julija	7. zjutraj	736,4 mm.	13,6° C	sl. svz.	obl.	
	2. popol.	735,4 mm.	23,6° C	sl. svz.	jasno	0,00 mm.
	9. zvečer	734,4 mm.	17,8° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 18,3°, za 0,7° pod normalom.

Založniki v Ljubljani: J. Lininger, M. Kastner, F. Plautz.

Dunajska borza

dné 16. julija t. l.
(Izvirno telegrafidno poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 92,65	gld. 92,75
Srebrna renta	92,55	92,70
Zlata renta	111,15	111,30
5% marenca renta	103,15	102,95
Akcije narodne banke	1030 —	1025 —
Kreditne akcije	295,25	295,50
London	117,45	117,45
Napol.	9,82%	9,83
C. kr. cekini	5,57	5,58
Nemške marke	57,72%	57,70
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	134 gld. — kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100	179 — 25
Ogerska zlata renta 4%	105	105 — 25
Ogerska papirna renta 5%	101	101 — 85
Dunavsko reg. srečke 5%	100 gld.	120 —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50 —
Kreditne srečke	100 gld.	186 — 75
Rudolfove srečke	10	20 —
Akcije anglo-avstr. banke	120	157 — 75
Tramway-društ. velj. 170 gld. u. v.	226	—

Vsak slovenski gospodar,

ki še ni naročen na ilustriran gospodarski list „Kmetovalce“ s prilogom „Vrtnar“, pošije naj svoj naslov c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani, kateremu dopošuje prvo številko brezplačno in iz katere more spredeti, da je list neobhodno potreben za vsakega prednjega slovenskega gospodarja. (60—34)

Resna ženitna ponudba.

Mlad trgovec oženil bi se rad z gospodčino, katera je večja trgovina in ima nekaj premoženja. Starost ni glavna stvar. — Ponudbe poslati je pod znamko A. H. & M. poste restante v Ljubljano do 1. avgusta.

KAROL TILL

(7) Ljubljana, Špitalske ulice 10. (456)

Potrebščine za pisarnice in na pisalne mize, pisne mape, pisne podlage, tintnike, nakladnike za pisma, močilnice, ravnila, deske beležnice, skledice za peresa, držala, skrinice za pismene znamke, steklenice za klejo, zvitki pivnikov za sušenje tinte, sušilne deščice in sušilci, pečati iz proževine z vso pripravo, sušilni kartoni, kopirni listi in pivniki, tiskane in utisnene pečatne znamke, močilniki in lepivni papir za bankovce.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrta njen deblo, je od pamstivega znan kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.